

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

DG Regionalpolitik

DG Sysselsättning, socialpolitik och inkludering

VÄGLEDNING OM BEHANDLING AV FEL SOM RAPPORTERATS I DE ÅRLIGA KONTROLLRAPPORTERNA

(Bilaga till vägledningen om årliga kontrollrapporter och yttranden av den
18 februari 2009, ref. COCOF 09/0004/01-EN)

Detta arbetsdokument har utarbetats av kommissionens avdelningar. Med utgångspunkt i tillämplig unionslagstiftning förses myndigheter, yrkesverksamma på området, stödmottagare och potentiella stödmottagare och andra organ som arbetar med att övervaka, kontrollera och genomföra sammanhållningspolitiken med detaljerade råd om hur unionsbestämmelserna på området ska tolkas och tillämpas. Syftet med arbetsdokumentet är att uppmuntra goda arbetsmetoder och göra det lättare att genomföra operativa program genom att visa hur kommissionen ser på och tolkar nämnda bestämmelser. Arbetsdokumentet påverkar emellertid inte EU-domstolens och förstainstansrättens tolkningar eller kommissionens framtida beslut på området.

Innehållsförteckning

FÖRKORTNINGAR	4
ORDLISTA	5
1. INLEDNING	7
2. BEDÖMNING AV FEL	8
2.1. Strategin i kommissionens tidigare vägledningar	8
2.2. Systembetingade fel	9
2.3. Slumpmässiga fel	9
2.4. Anomalier	9
2.5. Fel som rör oavslutade kontradiktoriska förfaranden	10
2.6. Sammanlagd beräknad felfrekvens	11
2.7. Sammanlagd beräknad felfrekvens och bedömning av förvaltnings- och kontrollsystem	12
3. RAPPORTERING AV FELFREKVENSN I DEN ÅRLIGA KONTROLLRAPPORTEN VIA SFC 2007	13
4. OTILLRÄCKLIGA REVISIONSYTTRANDEN	14
5. KORRIGERINGSÅTGÄRDER	14
5.1. Användning av korrigerade fel för att avgöra vilken typ av revisionsyttrande som ska lämnas	14
5.2. Korrigeringsåtgärder som senare händelser	15
5.3. Alternativ 1: extrapolerad finansiell korrigering	16
5.4. Alternativ 2: Korrigering av varje typ av fel	16
5.5. Kvittning med hjälp av en ”utgiftsbuffert”	17
6. KONSEKVENSER FÖR URVALET TILL FÖLJD AV HÖG FELFREKVENSN	18
7. MEST TROLIGT FEL OCH ÖVRE FELGRÄNS	19
8. ENSKILDA FALL	20
8.1. Fel upptäckta av revisionsmyndigheten i utgifter som även förvaltningsmyndigheten, det förmedlande organet eller den attesterande myndigheten betraktade som oriktiga	20
8.1.1. Oriktigheter som redan upptäcktes och behandlades av det förmedlande organet/förvaltningsmyndigheten/den attesterande myndigheten, men som inte korrigerades innan revisionsmyndigheten gjorde sitt urval	20

8.1.2. Oriktigheter som upptäcktes vid det förmedlande organets/förvaltningsmyndighetens kontroller, men som inte korrigerades tillräckligt innan revisionsmyndigheten gjorde sitt urval	21
8.1.3. Oriktigheter som rör utgifter som har ”deattesterats” efter att revisionsmyndigheten hade gjort sitt urval”	21
8.2. Kvittning av fel till följd av överskattningar mot fel till följd av underskattningar för att få fram ett mest troligt fel.....	22
BILAGA 1 – SAMMANLAGD BERÄKNAD FELFREKVENS	23
BILAGA 2 – TABELL FÖR DEKLARERADE UTGIFTER OCH REVISION AV URVAL.....	24

FÖRKORTNINGAR

COCOF – Samordningskommittén för fonderna

DAS – Europeiska revisionsrättens revisionsförklaring om genomförandet av EU:s budget

Eruf – Europeiska regionala utvecklingsfonden

ESF – Europeiska socialfonden

ISA – Internationella revisionsstandarder

MUS – Den statistiska urvalsmetoden MUS (Monetary Unit Sampling)

ORDLISTA

Term	Definition
anomali	En felaktigt redovisad post som bevisligen inte är representativ för populationen.
kontradiktoriskt förfarande	Förfarande där (förslag till) revisionsberättelser skickas till revisionsobjektet tillsammans med en begäran om skriftligt svar inom en viss tidsfrist.
fel	I denna vägledning avses med fel en kvantifierbar överskattning av de attesterade utgifter som har deklarerats till kommissionen.
utgifter år N	Utgifter som har deklarerats till kommissionen, och som ligger till grund för urvalet av insatser.
oriktighet	Samma innebörd som fel.
Känt fel	<p>Ett känt fel är ett fel som upptäckts utanför det urval som har granskats.</p> <p>Om den statistiska urvalsmetoden MUS har använts är ett känt fel även det felbelopp som upptäckts i en utvald post med ett värde som är lika med eller högre än värdet av urvalsintervallet.</p>
felaktigt redovisad post	Samma innebörd som fel.
population	Samtliga de uppgifter som ligger till grund för urvalet (enligt artikel 62.1 b i förordning (EG) nr 1083/2006) och som revisorns slutsatser avser.
slumpmässigt fel	Fel som inte anses systembetingade klassificeras som slumpmässiga fel. Konceptet bygger på att slumpmässiga fel som upptäckts i det granskade urvalet troligen även förekommer i den population som inte granskats.
felfrekvens i urval	Belopp som omfattas av oriktigheter (vid den granskning av insatserna som gjorts enligt artikel 62.1 b i förordning (EG)

Term	Definition
	nr 1083/2006) i förhållande till det utgiftsbelopp som granskats.
systembetingat fel	Systembetingade fel är sådana fel i det granskade urvalet som påverkar den ogranskade populationen och som förekommer vid klart definierade och liknande omständigheter. Vanligtvis har dessa fel en gemensam nämnare, t.ex. typ av insats, plats eller tidsperiod. De förknippas i regel med ineffektiva kontrollrutiner inom (delar av) förvaltnings- och kontrollsystemen.
sammanlagd beräknad felfrekvens	<p>Den sammanlagda beräknade felfrekvensen motsvarar summan av följande fel: beräknade slumpmässiga fel, systembetingade fel, kända fel och okorrigerade anomalier.</p> <p>Revisionsmyndigheten bör jämföra den sammanlagda beräknade felfrekvensen med signifikansnivån för att dra slutsatser om hela den population som ingår i urvalet.</p>

1. INLEDNING

Syftet med detta dokument är att ge ytterligare vägledning på det aktuella området genom att ge tydliga svar på viktigaste frågor som medlemsstaterna har tagit upp i samband med de felfrekvenser som redovisats i den årliga kontrollrapporten och visa hur felfrekvenserna har påverkat revisionsmyndighetens yttrande¹.

Vägledningen har utarbetats av generaldirektoratet för regionalpolitik tillsammans med generaldirektoratet för sysselsättning, socialpolitik och inkludering. Vägledningen ska användas av de revisionsmyndigheter som från och med utgången av 2011 ska lägga fram en årlig kontrollrapport beträffande program som samfinansieras av Eruf, Sammanhållningsfonden eller ESF.

Förslaget till vägledning ger inte de nationella myndigheterna några nya eller ytterligare arbetsuppgifter. De begrepp som förklaras nedan är avsedda att klargöra de frågor som revisionsmyndigheterna har tagit upp inom ramen för bedömningen av de årliga kontrollrapporter som hade ingetts före utgången av 2010, och de frågor som revisionsmyndigheterna tog upp under de diskussioner om utkastet till denna vägledning som fördes vid mötena med gruppen av kolleger i motsvarande ställning den 17–18 oktober 2011 och vid COCOF:s möte den 23 november 2011. Syftet med vägledningen är enbart att klargöra vilken metod revisionsmyndigheterna ska tillämpa när de analyserar resultatet av verksamhets- och systemrevisioner.

Vägledningen ersätter inte kommissionens befintliga vägledningar, nämligen följande:

- *Guidance on ACRs and Opinions* (Vägledning om årliga kontrollrapporter och yttranden) av den 18 februari 2009, ref. COCOF 09/0004/01-EN, nedan kallad *vägledningen om årliga kontrollrapporter och yttranden*,
- *Guidance note on sampling methods for Audit Authorities* (Vägledning om statistiska urvalsmetoder för revisionsmyndigheter) av den 15 september 2008, ref. COCOF 08/0021/01-EN, nedan kallad *vägledningen om statistiska urvalsmetoder*,
- *Guidance on a common methodology for the assessment of management and control systems [MCS] in the Member States* (Vägledning om en gemensam metod för att bedöma förvaltnings- och kontrollsystem i medlemsstaterna)², ref.

---

¹ Enligt artikel 62.1 d ii i förordning (EG) nr 1083/2006 ska revisionsmyndigheten utarbeta ett yttrande om huruvida förvaltnings- och kontrollsystemet fungerar tillräckligt effektivt för att ge rimlig garanti för att de utgiftsdeklarationer som lämnats till kommissionen är korrekta och som följd av detta ger rimlig garanti att de underliggande transaktionerna är lagliga och korrekta.

² Se COCOF 08/0019/00-EN, där fyra kategorier används vid bedömningen av systemen: Kategori 1: fungerar bra, endast smärre förbättringar behövs (hög tillförlitlighet), kategori 2: fungerar men vissa förbättringar behövs (genomsnittlig tillförlitlighet), kategori 3: fungerar delvis, betydande förbättringar behövs (genomsnittlig tillförlitlighet), kategori 4: fungerar i huvudsak inte (låg tillförlitlighet).

COCOF 08/0019/00-EN, nedan kallad *vägledningen om bedömning av förvaltnings- och kontrollsystem*,

- *Guidance note to Certifying Authorities on reporting on withdrawn amounts, recovered amounts, amounts to be recovered and amounts considered irrecoverable, applicable to programming period 2007-2013 and the remainder of the 2000-2006 programming period* (Vägledning till attesterande myndigheter om rapportering av indragna belopp, indrivna belopp, belopp som ska drivas in och belopp som anses oindrivbara, för programperioden 2007–2013 och återstoden av programperioden 2000–2006), av den 27 mars 2010, ref. COCOF N° 10/0002/00/EN, nedan kallad *vägledningen till attesterande myndigheter*.

2. BEDÖMNING AV FEL

2.1. Strategin i kommissionens tidigare vägledningar

I avsnitt 5 (sista punktsatsen) i vägledningen om årliga kontrollrapporter och yttranden och i avsnitt 6.8 i vägledningen om statistiska urvalsmetoder anges att man i den årliga kontrollrapporten inte bara bör korrigera de fel som upptäckts utan även bedöma dessa fel.

I nämnda avsnitt 6.8 hänvisar kommissionen även till den internationella redovisningsstandarden (ISA) nr 530³, enligt vilken en revisor bör beakta urvalsresultatet, de upptäckta felens karaktär och orsaker samt felens tänkbara konsekvenser för det aktuella revisionsobjektet och andra områden av revisionen.

Sedan åtminstone 2008 har det av kommissionens vägledningar därför klart framgått att revisionsmyndigheten förväntas utföra en grundlig kvalitativ analys av de fel som upptäcks vid revisioner av insatser och att en sådan analys ska ingå i den årliga kontrollrapporten.

I det avsnitt i den årliga kontrollrapporten som behandlar revisioner av insatser bör revisionsmyndigheten därför förklara den typ av fel som påverkar den sammanlagda beräknade felfrekvensen, eftersom fel bland annat kan bero på offentlig upphandling, finansiella styrinstrument och stödordningar.

I 2009 års vägledning om årliga kontrollrapporter och yttranden⁴ anges att man i den årliga kontrollrapporten bör ange huruvida de problem (oriktigheter) som eventuellt upptäcktes betraktades som systembetingade, och vilka åtgärder som vidtogs, inklusive uppgifter om storleken på de oriktiga utgifterna och eventuella finansiella korrigeringar till följd av detta.

Denna vägledning kan i vilket fall som helst inte ersätta revisionsmyndighetens yrkesmässiga bedömning av huruvida ett fel är systembetingat, slumpmässigt eller

---

³ <http://web.ifac.org/download/a027-2010-iaasb-handbook-isa-530.pdf>

⁴ Se avsnitt 4 sista punktsatsen i den vägledningen.

en anomali. En sådan bedömning måste naturligtvis göras från fall till fall, och ska ingå i den årliga kontrollrapporten.

2.2. Systembetingade fel

Systembetingade fel är sådana fel som upptäckts i det granskade urvalet som påverkar den ogranskade populationen och som förekommer under klart definierade och liknande omständigheter. De förknippas i regel med ineffektiva rutiner inom (delar av) förvaltnings- och kontrollsystemen. Identifieringen av ett potentiellt systembetingat fel innebär i själva verket att man måste utföra det kompletterande arbete som krävs för att identifiera omfattningen av felet och beräkna hur stort belopp det rör sig om. Detta innebär att man bör identifiera alla situationer som kan innehålla ett fel av samma typ som det som har upptäckts i urvalet. På så sätt minimerar man felets totala effekt i populationen⁵.

Enligt artikel 98.4 i förordning (EG) nr 1083/2006 ska medlemsstaten ”om det rör sig om en systembetingad oegentlighet [...], utvidga sina utredningar till att omfatta samtliga insatser som kan vara berörda”. Begreppet ”systembetingad oegentlighet” och de åtgärder som medlemsstaterna ska vidta är därför välkända för alla aktörer i förvaltnings- och kontrollsystemen.

Precis som vid systembetingade fel kan ett fel som upptäcks i urvalet leda till att revisorn upptäcker ett eller flera fel utanför urvalet. Dessa kan klassificeras som ”kända fel”. Om ett kontrakt exempelvis befinner sig strida mot bestämmelserna om offentlig upphandling är det troligt att en del av de oriktiga utgifterna i samband med kontraktet har deklarerats i ett betalningskrav eller faktura som ingår i det granskade urvalet och att resten av utgifterna har deklarerats i betalningskrav eller fakturor som inte ingår i urvalet. Kända fel behandlas på samma sätt som systembetingade fel.

2.3. Slumpmässiga fel

Fel som inte anses vara systembetingade klassificeras som slumpmässiga. Man utgår ifrån antagandet att slumpmässiga fel som upptäcks i det granskade urvalet troligen även förekommer i den ogranskade populationen, eftersom urvalet är representativt. Dessa fel ska därför ingå i uträkningen av den beräknade felfrekvensen – se avsnitt 2.6 i denna vägledning.

2.4. Anomalier

I många av de årliga kontrollrapporter som hade ingetts vid utgången av 2010 uppgav revisionsmyndigheten att det fanns ”anomalier”, vilket resulterade i en lägre beräknad felfrekvens än vad som borde ha rapporterats.

---

⁵ Ett visst fel kan exempelvis ha upptäckts i en insats som har medfinansierats genom en prioriterad åtgärd som avser finansiell styrning. Detta fel kanske förekommer i andra insatser i samma prioriterade åtgärd. Revisionsmyndigheten måste, tillsammans med förvaltningsmyndigheten/det förmedlande organet, fastställa om så är fallet. Som redan påpekats ska dock alla fel som upptäcks i urvalet ingå i uträkningen av den beräknade felfrekvensen (med undantag av om det rör sig om välgrundade anomalier), av det enkla skälet att urvalet är representativt för populationen.

Ett statistiskt urval är representativt för populationen och därför bör anomalier endast godtas vid mycket exceptionella och välgrundade omständigheter. Genom att begreppet används så ofta utan någon välgrundad motivering riskerar man att undergräva revisionsyttrandets tillförlitlighet.

Enligt ISA 530 måste revisionsmyndigheten i den årliga kontrollrapporten med en hög grad av säkerhet visa att en sådan anomali inte är representativ för populationen och förklara vilka kompletterande revisionsåtgärder den vidtog för att komma fram till förekomsten av en anomali.

I ISA 530 anges vidare följande:

A.19 När en felaktigt redovisad post har fastställts vara en anomali kan denna utelämnas från beräkningen av felaktigt redovisade poster i populationen. Effekten av en sådan felaktigt redovisad post ska dock, om den inte har korrigerats, fortfarande beaktas utöver beräkningen av de felaktigt redovisade poster som inte anses vara anomalier”.

A.22 Vid en detaljgranskning utgör de beräknade felaktigt redovisade posterna plus de felaktigt redovisade poster som har fastställts vara anomalier, om sådana finns, revisorns bästa uppskattning av felaktigt redovisade poster i populationen. När de beräknade felaktigt redovisade posterna plus felaktigt redovisade poster som har fastställts vara anomalier, om sådana finns, överstiger den gräns som anses godtagbar för felaktigt redovisade poster ger urvalet inte ett tillräckligt underlag för att dra slutsatser om den population som har granskats. [...]

Detta innebär att när revisionsmyndigheten beslutar sig för att utelämna en anomali vid uträkningen av den beräknade felfrekvensen ska anomalibeloppet läggas till vid uträkningen av den sammanlagda beräknade felfrekvensen om denna inte har korrigerats, i enlighet med avsnitt 5.1 i denna vägledning. Om anomalin har korrigerats ska den inte ingå i den sammanlagda beräknade felfrekvensen. På grund av en anomalis exceptionella karaktär ska denna metod i enlighet med ovannämnda revisionsstandard bara tillämpas på just anomalier.

2.5. Fel som rör oavslutade kontradiktoriska förfaranden

De fel som ingår i den sammanlagda beräknade felfrekvensen ska avse fel som rapporterats i en slutlig revisionsberättelse, dvs. efter att det kontradiktoriska förfarandet mellan revisionsmyndigheten och revisionsobjektet har avslutats.

När det är motiverat, och när ett sådant kontradiktoriskt förfarande inte har avslutats innan den årliga kontrollrapporten överlämnas, kan detta innebära en begränsning av omfattningen och revisionsmyndigheten kan utifrån sin yrkesmässiga bedömning avge ett yttrande med reservation. I så fall ska revisionsmyndigheten i yttrandet ange huruvida sådana begränsningar har påverkat de deklarerade utgifterna, och i så fall i vilken omfattning⁶.

---

⁶ Se avsnitt 7 i vägledningen om årliga kontrollrapporter och yttranden.

Beroende på var i det kontradiktoriska förfarandet en viss revision befinner sig kan revisionsmyndigheten antingen i) beakta de fel som upptäcktes i den revisionen i samband med uträkningen av den beräknade felfrekvensen (enligt definitionen i avsnitt 2.6 i denna vägledning) eller ii) kvantifiera oriktigheterna i en begränsning av räckvidden i förhållande till revisionsyttrandet, tillsammans med en uppgift om huruvida den sammanlagda felfrekvensen väsentligt skulle påverkas av den potentiella oriktigheten (dvs. om det sammanlagt beräknade felet inklusive denna oriktighet skulle resultera i en sammanlagd felfrekvens på mer än 2 %).

Följande gäller dock fortfarande:

Den felfrekvens som ska anges i den årliga kontrollrapporten ska i regel baseras på slutresultatet (efter det kontradiktoriska förfarandet) av revisionen av det urval som valts ut för referensperioden i fråga.

Trots detta kan det hända att ytterligare uppföljning inom ramen för administrativa åtgärder eller revisionsåtgärder leder till slutsatsen att ett fel i slutändan ändå inte betraktas som ett fel. Det kan därför bli nödvändigt att uppdatera den felfrekvens som angetts i de tidigare rapporterna.⁷

2.6. Sammanlagd beräknad felfrekvens

I den årliga kontrollrapporten ska revisionsmyndigheten även rapportera den sammanlagda beräknade felfrekvensen. Revisionsmyndigheten ska jämföra felfrekvensen med signifikansnivån för att komma fram till en slutsats för populationen, i enlighet med artikel 17.4 andra stycket i kommissionens förordning (EG) nr 1828/2006.

I detta stycke anges följande: ”I operativa program där den beräknade felfrekvensen ligger över signifikansnivån skall revisionsmyndigheten analysera dess betydelse och vidta nödvändiga åtgärder samt lägga fram lämpliga rekommendationer i den årliga kontrollrapporten”.

Den sammanlagda beräknade felfrekvensen motsvarar felens beräknade effekt i förvaltnings- och kontrollsystemen, i procent av populationen för år N.

Den sammanlagda beräknade felfrekvensen ska spegla revisionsmyndighetens analys av de fel som upptäckts inom ramen för de revisioner av insatser som utförts enligt artikel 62.1 b i förordning (EG) nr 1083/2006.

Den sammanlagda beräknade felfrekvensen motsvarar summan av följande fel: beräknade slumpmässiga fel, systembetingade fel och okorrigerade anomalier – se flödesschemat i bilaga 1 till denna vägledning.

Om systembetingade fel identifieras i det granskade urvalet och deras utsträckning i den ogranskade populationen avgränsas med precision läggs de systembetingade fel som rör populationen till det sammanlagda beräknade felvärdet. Om en sådan avgränsning inte görs innan den årliga kontrollrapporten överlämnas ska de

---

⁷ Se fotnot 9 i vägledningen om årliga kontrollrapporter och yttranden.

systembetingade felen behandlas som slumpmässiga fel vid uträkningen av beräknade slumpmässiga fel.

När det gäller slumpmässiga fel skiljer sig uträkningen av beräknade fel åt beroende på vilken statistisk urvalsmetod som valts och beskrivits i revisionsstrategin. För beräkning av fel, se avsnitten 6.3–6.6 i kommissionens vägledning om statistiska urvalsmetoder – exempel på statistiska urvalsmetoder och deras tillämpning. Rent generellt gäller följande:

- Om revisionsmyndigheten använder den statistiska urvalsmetoden MUS motsvarar de beräknade slumpmässiga felen de mest troliga felen.
- På liknande sätt ska revisionsmyndigheten, för en uppskattning av skillnader, beräkna den precision som uppnåtts och ange de övre och nedre gränsvärden man fått fram.
- För ett urval som inte är statistiskt krävs en beräkning av felfrekvensen enligt den ”formella strategi” som förklaras i avsnitt 6.6 i vägledningen om statistiska urvalsmetoder, där en sådan strategi tillämpas. Om denna formella strategi inte är den metod som används för ett icke-statistiskt urval sker ingen extrapolering av felfrekvensen, dvs. den beräknade felfrekvensen är identisk med felfrekvensen i urvalet.

Alla fel ska kvantifieras av revisionsmyndigheten och ingå i den sammanlagda beräknade felfrekvensen, med undantag av de fall som anges i avsnitt 2.4 i denna vägledning. Utan en sådan kvantifiering kan felfrekvensen inte anses tillförlitlig, eftersom den förmodligen underskattas. I så fall ska ett revisionsyttrande med reservation avges.

I regel ska alla upptäckta fel beaktas vid uträkningen av den sammanlagda beräknade felfrekvensen. I avsnitt 8 i detta dokument anges när undantag från detta får göras.

2.7. Sammanlagd beräknad felfrekvens och bedömning av förvaltnings- och kontrollsystem

Om den sammanlagda beräknade felfrekvensen ligger över signifikansnivån 2 % är detta ett tecken på att det förekommer väsentliga fel i de deklarerade utgifterna, dvs. förvaltnings- och kontrollsystemet har inte fungerat ordentligt.

Enligt punkt 2 i bilaga IV till förordning (EG) nr 1828/2006 måste revisionsmyndigheten kombinera resultaten av såväl revisioner av system som revisioner av insatser för att få en hög säkerhet för att förvaltnings- och kontrollsystemet verkligen fungerar.

I linje med vägledningen om utvärdering av förvaltnings- och kontrollsystem⁸ ska revisionsmyndigheten, grundat på de revisioner av system som utförs (och med

---

⁸ I denna vägledning delas bedömningen av systemen in i fyra kategorier: Kategori 1: Fungerar bra, endast smärre förbättringar behövs (hög tillförlitlighet), kategori 2: fungerar men vissa förbättringar behövs (genomsnittlig tillförlitlighet), kategori 3: fungerar delvis, betydande förbättringar behövs (genomsnittlig tillförlitlighet), kategori 4: fungerar i huvudsak inte (låg tillförlitlighet).

hänsyn till eventuella kompenserande kontroller), lägga fram en övergripande slutsats för varje system, som ska ligga till grund för revisionsmyndighetens revisionsyttrande.

Redan i avsnitt 6 i vägledningen om årliga kontrollrapporter och yttranden tas några fall upp som revisionsmyndigheten ska ta hänsyn till när den bedömer den övergripande säkerhet som revisioner av system och revisioner av insatser ger.

Om revisionsmyndigheten anser att förvaltnings- och kontrollsystemet tillhör kategori 2 och den sammanlagda beräknade felfrekvensen ligger under signifikansnivån 2 % får yttrandet avges utan reservation.

Om förvaltnings- och kontrollsystemet klassificeras i kategori 1 eller 2 och den sammanlagda beräknade felfrekvensen ligger över 2 % tyder detta emellertid på att förvaltnings- och kontrollsystemet, trots den relativt positiva bedömning som revisionsmyndighetens systemrevisioner har resulterat i, i praktiken inte är tillräckligt effektivt för att förhindra, upptäcka och korrigera oriktigheter och driva in felaktigt utbetalda belopp. I så fall anses därför ett yttrande med reservation lämpligast.

Om revisionsmyndigheten anser att förvaltnings- och kontrollsystemet tillhör kategori 3 eller 4 anses ett yttrande med reservation lämpligast⁹, även om den sammanlagda beräknade felfrekvensen ligger under 2 %. Revisionsmyndigheten bör använda sig av sin yrkesmässiga bedömning för att bedöma huruvida de systemrevisioner som resulterade i att förvaltnings- och kontrollsystemet klassificerades i kategori 3 grundas på uppgifter som inte kunde ha upptäckts vid revisionerna av insatser (t.ex. systemrevisioner av förvaltnings- och kontrollsystem som ändrades efter år N, vilket minskar den säkerhet som verksamhetsrevisionerna ger för utgifterna det året).

Om förvaltnings- och kontrollsystemet klassificeras i kategori 3 eller 4 och den sammanlagda beräknade felfrekvensen ligger över 2 % avges ett yttrande med reservation eller ett negativt yttrande. Revisionsmyndighetens val mellan om den ska avge ett yttrande med reservation eller ett negativt yttrande beror på hur allvarliga och omfattande felen är.

3. RAPPORTERING AV FELFREKvens I DEN ÅRLIGA KONTROLLRAPPORTEN VIA SFC 2007

Ovanstående uppgifter bör ingå i det avsnitt i den årliga kontrollrapporten som rör revisioner av ett statistiskt urval av insatser.

Den ”tabell över deklarerade utgifter och revision av urval” som ska bifogas den årliga kontrollrapporten (enligt tabell 9 i bilaga VIII till förordning (EG) nr 1828/2006) ska visa den felfrekvens som upptäckts i urvalet och den sammanlagda beräknade felfrekvensen (i enlighet med definitionen i avsnitt 2.6) – se bilaga 2 till detta dokument.

---

⁹ Uttrycket ”anses ... lämpligast” innebär att revisionsmyndighetens yrkesmässiga bedömning krävs för att komma fram till en lämplig slutsats om dess arbete.

Den årliga kontrollrapporten ska lämnas till kommissionen via SFC2007. Modulen i SFC2007 innehåller ovannämnda tabell, som ska fyllas i av revisionsmyndigheten. Uppgifterna om den sammanlagda beräknade felfrekvensen ska föras in i en separat kolumn, efter kolumnen ”Oriktiga utgifter i det slumpmässiga urvalet – belopp och procentandel (felfrekvens)”. Den befintliga tabellen i SFC2007 har modifierats inför inlämnandet av de årliga kontrollrapporterna för 2011 i syfte att lösa de tekniska problem som uppstod vid den senaste inlämningen av årliga kontrollrapporter.

Även om det rent metodmässigt är korrekt att ange en enda felfrekvens för de program som ingår i ett gemensamt förvaltnings- och kontrollsystem är det inte alltid säkert att samma yttrande kan användas för alla program i det systemet.

I artikel 62.1 d i rådets förordning (EG) nr 1083/2006 anges följande: ”Om ett gemensamt system tillämpas på flera operativa program, kan de uppgifter som avses i led i samlas i en enda rapport, och yttrandet och utlåtandet som utarbetats enligt leden ii och iii kan omfatta alla de berörda operativa programmen”.

Om revisioner av system eller analysen av de fel som upptäcktes i det gemensamma urvalet visar på särskilda brister i ett specifikt program i det gemensamma förvaltnings- och kontrollsystemet kan revisionsmyndigheten välja att avge ett annat yttrande för just detta program. I SFC2007 är det möjligt för revisionsmyndigheten att avge olika revisionsyttranden för varje program, även om de tillhör samma förvaltnings- och kontrollsystem.

4. OTILLRÄCKLIGA REVISIONSYTTRANDEN

Grundat på erfarenheterna från de årliga kontrollrapporter som lämnades in 2010 anser kommissionen att följande är exempel på otillräckliga revisionsyttranden:

- Yttranden utan reservation trots att det inte utfördes någon revisioner av insatser beträffande utgifter för år N.
- Yttrande utan reservation trots att revisionsmyndigheten inte har granskat alla insatser i urvalet.
- Yttranden utan reservation trots att den sammanlagda beräknade felfrekvensen låg över signifikansnivån, och/eller betydande brister hade upptäckts vid systemrevisionerna, utan att de nationella myndigheterna vidtog lämpliga åtgärder för att korrigera bristerna innan yttrandet avgavs.
- Uttalande om att revisorn avstår från att ta ställning eftersom de kontradiktoriska förfarandena i samband med revisioner av insatser inte hade avslutats.

5. KORRIGERINGSÅTGÄRDER

5.1. Användning av korrigerade fel för att avgöra vilken typ av revisionsyttrande som ska lämnas

Alla fel som upptäcks i det urval som revisionsmyndigheten granskar ska rapporteras i enlighet med bestämmelserna i artikel 28 i förordning (EG)

nr 1828/2006 i dess lydelse enligt förordning (EG) nr 846/2009, och korrigeras och rapporteras i enlighet med vägledningen om statistiskt urval.

Enligt artikel 70 i förordning (EG) nr 1083/2006 och artikel 70 i rådets förordning (EG) nr 1198/2006, ska medlemsstaterna korrigera och återkräva belopp som felaktigt betalats ut. Medlemsstaterna har två val:

1) Antingen drar de in de oriktiga utgifterna från programmet så snart felet upptäcks, genom att dra av de oriktiga utgifterna från nästa utgiftsdeklaration, och på så sätt frigöra EU-anslag till andra insatser.

2) Eller så behåller de tills vidare utgifterna i programmet, i avvaktan på förfarandet för att återkräva det felaktigt utbetalda stödet från stödmottagarna, och drar av utgifterna från nästa utgiftsdeklaration först när beloppet har drivits in.

Som följer av de citerade bestämmelserna anses i denna vägledning ett fel ha korrigerats när det felaktigt utbetalda beloppet har dragits av (genom indragning eller indrivning) från en utgiftsdeklaration som lämnats in till kommissionen eller när utgifterna i fråga har registrerats som belopp som ska betalas tillbaka i den attesterande myndighetens redovisningssystem.

5.2. Korrigeringsåtgärder som senare händelser

Grundat på analysen av de resultat av revisionerna av system och insatser som revisionsmyndigheten har rapporterat måste medlemsstaten (förvaltningsmyndigheten eller den attesterande myndigheten i enlighet med förvaltnings- och kontrollsystemet) vidta nödvändiga korrigerings- och uppföljningsåtgärder.

Om åtgärderna vidtas innan den årliga kontrollrapporten lämnas till kommissionen och revisionsmyndigheten har tillräckliga bevis för att åtgärderna verkligen vidtagits, ska de rapporteras i den årliga kontrollrapporten för att visa att de nationella myndigheterna har följt upp de upptäckta felen på ett lämpligt sätt.

Sådana korrigeringsåtgärder kan betraktas som senare händelser som har skett efter revisionsperioden och som revisionsmyndigheten kan ta hänsyn till när den fastställer vilken säkerhetsgrad som kan uppnås och vilket yttrande som ska avges. I överensstämmelse med den tidigare vägledningen om årliga kontrollrapporter¹⁰ kan vissa senare händelser ha en viktig inverkan på förvaltnings- och kontrollsystemens funktion och/eller vilka reservationer som ska göras (yttrande med reservation eller negativt yttrande) och revisionsmyndigheten kan därför inte bortse från dessa. Det kan röra sig om antingen positiva åtgärder (t.ex. korrigeringsåtgärder som vidtagits efter revisionsperioden) eller händelser som har en negativ inverkan (t.ex. brister i systemet eller fel som upptäckts efter revisionsperioden).

Revisionsmyndigheten kan avge ett yttrande utan reservation om de vidtagna korrigeringsåtgärderna leder till att risken för väsentliga brister i förvaltnings- och kontrollsystemet har minskat till en godtagbar nivå, dvs. att riskbeloppet i de utgifter

---

¹⁰ Se avsnitt 8 i vägledningen om årliga kontrollrapporter och yttrandet.

som har deklarerats år N, efter att korrigeringsåtgärderna har vidtagits, inte är högre än 2 % av dessa utgifter (med undantag av förvaltnings- och kontrollsystem som ursprungligen klassificerades i kategori 4, se avsnitt 2.7).

Om korrigeringsåtgärderna avser korrigerande av oriktiga utgifter kan revisionsmyndigheten endast ta hänsyn till sådana korrigeringar för de ändamål som nämns ovan om de relaterade utgifterna har korrigerats enligt avsnitt 5.1.

Att den attesterande myndigheten tillfälligt innehåller utgifter är inte en korrigerande åtgärd i den mening som avses ovan. Trots det kan revisionsmyndigheten betrakta ett sådant tillfälligt innehållande av utgifter som en senare händelse om en sådan åtgärd vidtas innan den årliga kontrollrapporten lämnas till kommissionen och den attesterande myndigheten skriftligen (t.ex. i en skrivelse till kommissionen) uttryckligen åtar sig att endast deklarerat utgifterna i fråga efter att ha fått rimlig säkerhet för att utgifterna är lagliga och korrekta och efter att ha underrättat kommissionen om de åtgärder som har vidtagits för få en sådan garanti och ett yttrande från revisionsmyndigheten om huruvida dessa åtgärder är tillräckliga.

Om de korrigerande åtgärderna avser en åtgärdsplan kan revisionsmyndigheten endast ta hänsyn till åtgärderna för de ändamål som nämns ovan, om åtgärderna verkligen har genomförts och revisionsmyndigheten har tydliga bevis för detta.

I vilket fall som helst bör den sammanlagda beräknade felfrekvensen förbli oförändrad, dvs. den påverkas inte av sådana korrigeringsåtgärder och ska rapporteras i den årliga kontrollrapporten.

5.3. Alternativ 1: extrapolerad finansiell korrigerande

Medlemsstaten (förvaltningsmyndigheten eller den attesterande myndigheten enligt förvaltnings- och kontrollsystemet) kan efter att ha tagit del av den sammanlagda beräknade felfrekvensen (som rapporterats i den årliga kontrollrapporten) besluta sig för att ta bort de oriktiga utgifter som har deklarerats. Detta kan göras genom att tillämpa extrapolerad finansiell korrigerande på summan av ogranskade utgifter för det operativa programmet för det året N.

Ovanstående strategi är inte obligatorisk. Det är upp till medlemsstaterna att välja om de vill använda sig av den.

Efter korrigeringen av felen i det statistiska urvalet ska den extrapolerade korrigeringen tillämpas på hela den ogranskade populationen: extrapolerad finansiell korrigerande = beräknad felfrekvens multiplicerad med ogranskade utgifter.

5.4. Alternativ 2: Korrigerande av varje typ av fel

Alla fel bör korrigeras, inklusive kända fel och anomalier.

När det gäller systembetingade fel bör revisionsmyndigheten bekräfta följande när den utarbetar den årliga kontrollrapporten:

- Revisionsmyndigheten har fastställt vilka hur stora utgiftsbelopp som har deklarerats till kommissionen och som påverkas av dessa systembetingade fel,

och de ansvariga myndigheterna kommer så snabbt som möjligt att vidta nödvändiga åtgärder¹¹. Avgränsningen av det systembetingade felet i de ogranskade utgifterna kan utföras av förvaltningsmyndigheten under överinseende av revisionsmyndigheten. I praktiken innebär detta att revisionsmyndigheten blir tvungen att granska kvaliteten på förvaltningsmyndighetens arbete och skriftligen ge kommissionen en uttrycklig bekräftelse på att det utförda arbetet håller godtagbar standard och att man ställer sig bakom slutsatserna.

- För att minska risken för väsentliga fel i framtida utgiftsdeklarationer bör de ansvariga nationella myndigheterna åta sig att genomföra en plan för att åtgärda de systembetingade bristerna inom strikt fastställda frister. En klar och tydlig beskrivning av åtgärdsplanen ska ingå i den årliga kontrollrapporten.

Sluppmässiga fel kan antingen vara den enda källan till de fel som identifierats i det granskade urvalet eller förekomma utöver de systembetingade felen (som identifieras och behandlats enligt beskrivningen ovan). Som framgår av avsnitt 2.3 i denna vägledning förutsätter begreppet sluppmässiga fel att felen troligen även förekommer i de ogranskade utgifterna. Revisionsmyndigheten ska därför beräkna de utgifter där det finns risk för fel genom att tillämpa den beräknande felfrekvensen (som avser de sluppmässiga fel som har upptäckts i det granskade urvalet av insatser) på de ogranskade utgifterna, efter att ha dragit av de utgifter som påverkas av systembetingade fel. I den årliga kontrollrapporten bör det anges hur stora deklarerade utgiftsbelopp år N som riskerar att var fel och medlemsstaten bör följa upp detta på lämpligt sätt.

5.5. Kvittning med hjälp av en ”utgiftsbuffert”

För en viss insats kan en medlemsstat för år N+1 deklarerera större utgifter till kommissionen än de som ursprungligen budgeterades år N. Detta utgör en ”utgiftsbuffert”.

Ett projekt har exempelvis budgeterade utgifter på 100 000 euro och den offentliga samfinansieringen uppgår till 40 % av utgifterna, dock högst 40 000 euro. Utgifter på 110 000 euro har deklarerats för projektet och därför har man fått det maximala stödet på 40 000 euro. Revisionsmyndigheten granskar de 110 000 euro som har deklarerats för projektet och upptäcker icke-stödberättigande utgifter på 9 000 euro. Eftersom det fortfarande finns tillräckligt mycket stödberättigande utgifter kvar för att stödmottagaren ska ha rätt till det maximala stödet på 40 000 euro får den nationella myndigheten därför inte utfärda ett beslut om återkrav till stödmottagaren.

Ett annat exempel är när ett projekt har budgeterade utgifter på 100 000 euro och den offentliga samfinansieringen uppgår till 40 % av utgifterna, dock högst 40 000 euro. Utgifter på 110 000 euro har deklarerats för projektet och därför har man fått det maximala stödet på 40 000 euro. Revisionsmyndigheten granskar de 110 000 euro som har deklarerats för projektet och upptäcker icke-stödberättigande utgifter på 15 000 euro. Eftersom felet översteg tröskelvärdet (100 000 euro) bör de nationella myndigheterna därför utfärda ett beslut om återkrav till den

---

¹¹ Se artikel 98.4 i förordning (EG) nr 1083/2006.

stödmottagaren och kräva tillbaka 5 000 euro. Stödmottagaren har rätt till ett stödbelopp på högst 38 000 euro (40 % av 95 000 euro).

6. KONSEKVENSER FÖR URVALET TILL FÖLJD AV HÖG FELFREKVENNS

En hög sammanlagd beräknad felfrekvens kan tyda på att de antaganden som gjordes när det statistiska urvalet planerades inte var korrekta, t.ex. att den förväntade felfrekvensen är för låg eller konfidensnivån från kontrollerna för hög.

Detta speglas på följande sätt i ISA 530 (se punkt 5 i bilaga 3):

Ju större belopp de felaktigt redovisade poster som revisorn förväntar sig att hitta i populationen uppgår till, desto större måste urvalsstorleken vara för att kunna göra en rimlig uppskattning av hur stort belopp de felaktigt redovisade posterna i populationen faktiskt uppgår till. Relevanta faktorer för revisorns bedömning av hur stort belopp de felaktigt redovisade posterna kan förväntas uppgå till är bland annat i vilken utsträckning posternas värde fastställs subjektivt, resultatet av riskbedömningsåtgärder, resultat av kontroller, resultatet av tidigare revisionsåtgärder och resultatet av andra betydande förfaranden.

Vid framtida urval bör man använda sig av dessa erfarenheter för att ta hänsyn till lämpligare parametrar.

- Om revisionsmyndigheten använder sig av den statistiska urvalsmetoden MUS för att välja ut de insatser som ska granskas använder den sig dessutom vanligtvis av en låg förväntad felfrekvens (t.ex. 10 % av signifikansnivån eller 0,2 % om signifikansnivån har fastställts till 2 %¹²). Om respektive urval emellertid visar att den beräknade felfrekvensen ligger över 2 % kan revisionsmyndigheten överväga att använda sig av en annan av metoderna för statistiskt urval i avsnitt 6 i kommissionen vägledning om statistiska urvalsmetoder, nämligen någon av metoderna i tabellen nedan¹³.

Populationens variation	Förväntad felfrekvens	Föreslagen strategi
Låg	Låg	Variabelt urval – Den statistiska urvalsmetoden MUS
Hög	Låg	Den statistiska urvalsmetoden MUS
Låg	Hög	Variabelt urval
Hög	Hög	Klustring eller stratifierat urval (plus lämpliga metoder för statistiskt urval)

¹² Enligt bilaga 4 till förordning (EG) nr 1828/2006 är den högsta signifikansnivån 2 procent. Revisionsmyndigheten får ange en lägre procentsiffra.

¹³ Se avsnitt 6 i nämnda vägledning.

7. MEST TROLIGT FEL OCH ÖVRE FELGRÄNS

Som anges i vägledningen om statistiska urvalsmetoder bör man utöver urvalsfelet och det mest troliga felet även beräkna den nedre och övre felgränsen och ta upp dessa i den årliga kontrollrapporten.

I kommissionens vägledning om statistiska urvalsmetoder för revisionsmyndigheter¹⁴ anges följande när det gäller bedömning och beräkning av fel till följd av ett urval som har valts ut med den statistiskt urvalsmetoden MUS:

- En övre gräns för felaktigt redovisade poster bör beräknas som summan av de beräknade felaktigt redovisade posterna, den grundläggande preciseringen (...) och en tillåten marginal inom vilken preciseringen kan öka.
- Revisorn kan även beräkna hur mycket större urvalet behöver vara genom att byta ut den mest troliga felaktigt redovisade posten från utvärderingen av urvalet mot den felaktigt redovisade post som ursprungligen förväntades i urvalsintervallet och fastställa intervallet och hela urvalets storlek utifrån de nya förväntningarna. Antalet extra urvalsposter kan fastställas genom att subtrahera den ursprungliga urvalsstorleken från den nya urvalsstorleken. Det nya urvalsintervallet kan användas för valet. Man bör välja sådana poster som inte redan ingår i urvalet.
- Om vi exempelvis konstaterar en enda felaktigt redovisad post på 300 euro (25 %), dvs. ett beräknat fel på 1 000 euro, med en acceptabel felmarginal på 5 000 euro och ett MUS-steg på 4 000 euro till konfidensnivån 95 % (konfidensfaktor 3), har vi en övre felgräns för felaktigt redovisade poster på 13 750 euro. Denna siffra är lika med summan av
  - den beräknade felaktigt redovisade posten på 1 000 euro,
  - den grundläggande preciseringen på 4 000 euro x 3 = 12 000 euro och
  - den tillåtna marginalen på $(4,75-3-1) \times 1\,000 = 750$ euro (4,75 är tillförlitlighetsfaktorn för 1 felaktigt redovisad post till konfidensnivån 95 %, 3 är tillförlitlighetsfaktorn för 0 felaktigt redovisade poster till konfidensnivån 95 %).
- Denna övre gräns är högre än den acceptabla felmarginalen. Slutsatsen är alltså att felaktigheterna i populationen ligger över signifikansnivån. En annan slutsats är att vi är 95 % säkra på att felaktigheterna i populationen är på högst 13 750 euro.
- När revisionsmyndigheten tillämpar en statistisk metod gör den en uppskattning av det mest troliga felet i populationen och jämför detta med signifikansnivån för att kunna bedöma resultatet.

---

¹⁴ Se sidan 32 i vägledningen om statistiska urvalsmetoder för revisionsmyndigheter för de tre första punktsatserna, sidan 40 för den sista punktsatsen.

När den statistiska urvalsmetoden MUS används för att välja ut det urval av insatser som ska granskas anses det mest troliga felet vara den beräknade slumpmässiga felfrekvensen. Denna felfrekvens utgör en del av den sammanlagda beräknade felfrekvens som ska jämföras med signifikansnivån 2 %. När man betraktar alla fel som upptäckts i urvalet som slumpmässiga fel är den sammanlagda beräknade felfrekvensen identisk med den slumpmässigt beräknade felfrekvensen.

Trots detta måste man fortfarande göra en analys av den övre felgränsen för att kraven i den statistiska urvalsmetoden MUS ska vara uppfyllda.

Riktlinjerna för genomförande av Intosais rekommendationer om god revisionsssed¹⁵ ”utgör en gemensam grund till vilken det kan hänvisas (...) vid alla revisioner av EU:s verksamhet (...)”¹⁶. I riktlinje 23¹⁷ anges att när ”den övre felgränsen är högre än den acceptabla felnivån men det mest troliga felet är lägre än den acceptabla felnivån” bör revisorn överväga att

- ”uppmana revisionsobjektet att undersöka de fel/undantag som upptäckts och risken för ytterligare fel/undantag, vilket kan leda till att man kommer överens om att göra justeringar i årsredovisningen,
- göra fler tester för att minska urvalsrisken och därigenom den tillåtna marginal som man måste ta hänsyn till vid bedömningen av resultaten,
- använda sig av alternativa revisionsåtgärder för att få ytterligare säkerhet.”

Revisionsmyndigheten bör använda sin yrkesmässiga bedömning för att välja ett av ovanstående alternativ och rapportera om detta i den årliga kontrollrapporten.

8. ENSKILDA FALL

8.1. Fel upptäckta av revisionsmyndigheten i utgifter som även förvaltningsmyndigheten, det förmedlande organet eller den attesterande myndigheten betraktade som oriktiga

8.1.1. Oriktigheter som redan upptäcktes och behandlades av det förmedlande organet/förvaltningsmyndigheten/den attesterande myndigheten, men som inte korrigerades innan revisionsmyndigheten gjorde sitt urval

Som anges ovan ska man i regel ta hänsyn till alla upptäckta oriktigheter när man räknar ut den beräknade felfrekvensen och rapportera detta i den årliga kontrollrapporten.

---

¹⁵ Se <http://eca.europa.eu/portal/pls/portal/docs/1/133817.PDF>

¹⁶ Se punkt 6 i den tekniska inledningen till Intosais riktlinjer.

¹⁷ Gäller ”granskningsurval vid finansiella revisioner (inklusive prövning av transaktionernas laglighet och korrekthet)” enligt punkt 6.1 Intosais riktlinje nr 23.

Detta innefattar även sådana oriktigheter som revisionsmyndigheten upptäckte (vid sina revisioner av insatser), men som redan hade upptäckts av ett annat nationellt organ (det vill säga förvaltningsmyndigheten, det förmedlande organet eller det attesterande organet) innan revisionsmyndigheten gjorde sitt urval, dock utan att medlemsstaten korrigerade oriktigheterna innan den lämnade in den årliga kontrollrapporten¹⁸.

Kan det emellertid styrkas att de relevanta nationella myndigheterna (förvaltningsmyndigheten, det förmedlande organet eller den attesterande myndigheten) hade **upptäckt oriktigheten och redan höll på att vidta lämpliga åtgärder** innan revisionsmyndigheten gjorde sitt urval, och att det felaktiga beloppet hade korrigerats innan den årliga kontrollrapporten lämnades in, får en sådan oriktighet undantas från beräkningen av urvalsfel i populationen.

I vilket fall som helst ska behandlingen av den aktuella oriktigheten rapporteras och förklaras i den del av den årliga kontrollrapporten som rör revisioner av insatser.

I princip ska förvaltningsmyndigheten se till att dess förvaltningskontroller (administrativa kontroller och kontroller på plats) utförs på ett sätt som gör det möjligt att förhindra, upptäcka och korrigera oriktigheter innan utgifterna deklarerats till kommissionen.

8.1.2. Oriktigheter som upptäcktes vid det förmedlande organets/förvaltningsmyndighetens kontroller, men som inte korrigerades tillräckligt innan revisionsmyndigheten gjorde sitt urval

Om en revisionsmyndighet vid en revision upptäcker att en oriktighet redan upptäckts vid ett annat organs kontroll, men att den korrigeringsssats som användes var lägre än den korrigeringsssats som revisionsmyndigheten anser att det förmedlande organet/den attesterande myndigheten borde ha använt, ska hänsyn tas till skillnaden mellan det belopp som korrigeringen enligt revisionsmyndighetens korrigeringsssats resulterar i och det belopp som faktiskt korrigerades (i samband med deklARATIONEN till kommissionen innan revisionsmyndigheten gjorde sitt urval) för att räkna ut den sammanlagda felfrekvensen/det beräknade felet.

8.1.3. Oriktigheter som rör utgifter som har "deattesterats" efter att revisionsmyndigheten hade gjort sitt urval"

Efter att ha gjort ett urval av insatser kan revisionsmyndigheten upptäcka att oriktiga utgifter i de insatser som ska granskas har "deattesterats" av medlemsstaten. När det gäller hur revisionsmyndigheten rent praktiskt ska utföra revisionerna på plats finns det två alternativ:

- (1) Om de "deattesterade" oriktiga utgifterna rör alla utgifter i en viss insats som ingår i det urval som revisionsmyndigheten har gjort är detta organ inte

---

¹⁸ Som tidigare nämnts kan denna korrigerings göras genom att de oriktiga utgifterna dras av (genom indragning eller indrivning) från en utgiftsdeklaration som har lämnats till kommissionen eller genom att utgiften i fråga bokförs som pengar som ska betalas tillbaka i den attesterande myndighetens redovisningssystem.

skyldigt att på plats granska en sådan insats. Urvalet bör inte ändras, dvs. insatsen i fråga bör inte ersättas av en annan insats.

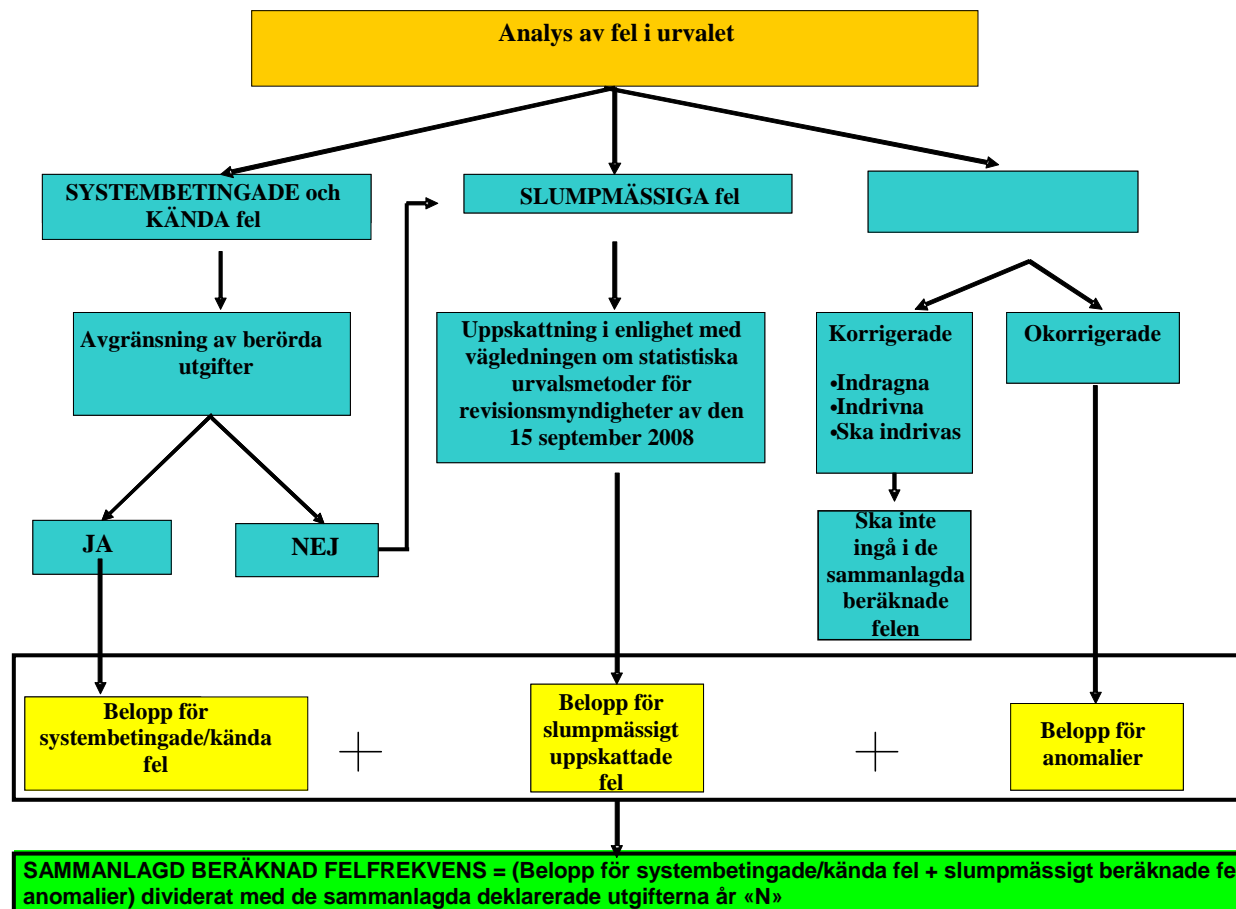
- (2) Om de oriktiga utgifter som ”deattesterats” enbart rör en del av utgifterna för en viss insats som ingår i det urval som revisionsmyndigheten har gjort ska detta organ granska insatsen på plats för att upptäcka om den del som inte har deattesterats är utan fel.

I båda fallen ska man ta hänsyn till de oriktiga utgifterna i felfrekvensen.

8.2. Kvittning av fel till följd av överskattningar mot fel till följd av underskattningar för att få fram ett mest troligt fel

När den årliga kontrollrapporten upprättas ska fel till följd av underskattningar inte tas med i uträkningen av felfrekvensen i urvalet (och följaktligen inte heller i uträkningen av den beräknade felfrekvensen).

BILAGA 1 – SAMMANLAGD BERÄKNAD FELFREKVENS

BILAGA 2 – TABELL FÖR DEKLARERADE UTGIFTER OCH REVISION AV URVAL

Fond	Referens (CCI-nr)	Program	Utgifter som deklarerats under referensåret	Utgifter under referensåret som ingår i det slumpmässiga urval som varit föremål för revision		Oriktiga utgifter i det slumpmässiga urvalet – belopp och procentandel (felfrekvens) ¹⁹		Sammanlagd beräknad felfrekvens ²⁰	Övriga utgifter som varit föremål för revision ²¹	Oriktiga utgifter i övrigt urval av utgifter – belopp	Sammanlagda deklarerade utgifter (kumulativt)	Sammanlagda utgifter (kumulativt) ²² som varit föremål för revision, i procent av de sammanlagda deklarerade utgifterna (kumulativt)
				Belopp ²³	% ²⁴	Belopp	%					

¹⁹ Om det slumpmässiga urvalet täcker flera fonder eller program gäller uppgifterna om belopp och procentandel (felprocent) i samband med oegentliga utgifter hela urvalet och avser inte program-/fondnivå.

²⁰ Vid användning av en icke statistisk urvalsmetod på små populationer, urvalets felprocent. Begreppet sammanlagd beräknad felprocent förklaras i punkt 2.6 i denna vägledning.

²¹ Utgifter från det kompletterande urvalet och utgifter för det slumpmässiga urvalet (inte under referensåret)

²² Innefattar både utgifter som varit föremål för revision med hjälp av ett slumpmässigt urval och andra utgifter som varit föremål för revision.

²³ Utgiftsbelopp som varit föremål för revision.

²⁴ Procentandel av utgifter som varit föremål för revision i förhållande till de utgifter som deklarerats till kommissionen under referensåret.